Lietas Nr. C23063515
Lietas arhīva Nr. CA-0061-16/9

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Madonā 2016.gada 18. februārī

Vidzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja E. Sudāre
tiesneši R. Liepiņa un Dz. Apine
ar tiesas sēdes sekretāri G. Kāznieci

izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu **Sabiedrības ar ierobežotu atbildību** (turpmāk tekstā SIA) **"/Nosaukums A/ prasībā pret SIA "/nosaukums/" par naudas piedziņu,** sakarā ar SIA "/Nosaukums A/" apelācijas sūdzību par Madonas rajona tiesas 2015.gada 1.oktobra spriedumu.

Aprakstošā daļa

SIA "/Nosaukums/" 2015. gada 16. jūlijā iesniegusi tiesā prasības pieteikumu pret SIA /Nosaukums A/ par naudas piedziņu un pieteikumu par prasības nodrošināšanu. Prasītājs lūdz tiesu piemērot prasības nodrošinājumu, apķīlājot maksājumus, kas pienākas SIA /Nosaukums A/ no trešajām personām, tajā skaitā naudas līdzekļus kredītiestādēs un citās finanšu institūcijās. Nodrošināt prasību daļā par naudas līdzekļu piedziņu 4275,48 *euro* apmērā, kā arī piedzīt no atbildētāja par labu SIA "/Nosaukums/" naudas summu 4275,48 *euro* apmērā, nosakot prasītājam tiesības saņemt likumiskos 6% gadā par laika periodu līdz sprieduma izpildei. Prasītājs lūdz uzlikt SIA "/Nosaukums A/" par pienākumu ievērot 2013. gada 16. aprīļa nomas līguma 5.7. punktu, kā arī piedzīt no atbildētāja par labu prasītājam visus tiesāšanās izdevumus.

Prasība pamatota ar sekojošiem argumentiem.

2013. gada 16. aprīlī abas puses noslēgušas nekustamā īpašuma /adrese A/ daļas nomas līgumu. Saskaņā ar nomas līguma 3.1. punktu prasītājs ir tiesīgs lietot īpašumu mazumtirdzniecības veikala, konditorejas un noliktavas vajadzībām. Prasītājs uzsācis īpašuma lietošanu 2013. gada 6. jūnijā un kopš šī datuma atbildētājam regulāri tikusi maksāta nomas maksa. Prasītājs atvēris īpašumā pārtikas preču veikalu /Nosaukums B/. Ņemot vērā to, ka pirms nomas līguma noslēgšanas atbildētājs pats esot izmantojis īpašumu pārtikas preču veikalam /Nosaukums C/ un to, ka pēc īpašuma daļas iznomāšanas prasītājam, atbildētājs vēlējies turpināt savu komercdarbību, puses vienojušās nomas līguma 5.7. punktā par konkurences aizliegumu īpašumā.

Ar šo punktu atbildētājs apņēmies neveikt īpašumā tādu saimniecisko darbību, kas konkurētu ar prasītāja biznesu, tai skaitā, nepārdot alkoholiskos dzērienus un tabakas izstrādājumus. Par konkurences aizlieguma pārkāpumu paredzēta atbildība: nomas maksas apmēra samazinājums par 10%. Ja par augstākminētā pārkāpuma esamību starp pusēm rastos strīds, prasītājam būtu pienākums maksāt nomas maksu pilnā apmērā, bet prasītājs būtu tiesīgs prasīt atpakaļ 10% no samaksātās nomas.

Prasītājs vairākas reizes aizrādīja atbildētājam uz pieļauto nomas līguma pārkāpumu. Nomas līguma 5.7. punkts aizliedz atbildētājam konkurējošo darbību veikšanu īpašumā. Nomas līguma pielikumā esot iezīmēta nesamazināta koplietošanas telpas platība (32,40 m^2), tāpēc prasītājs varēja paļauties uz to, ka atbildētājs netirgos savas preces koplietošanas telpā. Tā kā koplietošanas telpa atrodas uzreiz aiz galvenās ieejas īpašumā, apmeklētāji sākumā nokļūst atbildētāja veikalā. Šādā veidā atbildētājs ir radījis sev nepamatotu priekšrocību, piesaistot daļu pircēju, kas pretējā gadījumā būtu iepirkušies prasītāja veikalā.

Prasītājs jau pirmajā dienā, kad tika uzsākta veikala telpu lietošana, aicināja atbildētāju nekavējoties atbrīvot aizņemto koplietošanas telpas daļu. Atbildētājs apsolījās atbrīvot koplietošanas telpu 7. jūnijā, kā arī atzina konkurējošo preču pārdošanu īpašumā, ko atbildētājs mēģināja izskaidrot ar nepieciešamību iztirgot preču atlikumus. Taču šāds attaisnojums neesot savienojams ar nomas līguma 5.7. punktu.

2013. gada 10. jūnija e-pasta sūtījumā /pers. E/ atzinis, ka nomas līguma 5.7. punkts aizliedz alkoholisko dzērienu tirdzniecību atbildētāja veikalā, kas atrodas īpašumā.

Prasītājs norāda, ka atbildētājs sistemātiski pārkāpj nomas līguma 5.7. punktu, tādējādi nodarot prasītājam zaudējumus. Neskatoties uz atbildētāja pieļauto pārkāpumu, prasītājs ir regulāri maksājis nomas maksu pilnā apmērā.

Prasība pamatota uz Civillikuma 1587. pantu.

Ar 2015. gada 20. jūlija lēmumu Madonas rajona tiesa apmierinājusi pieteikumu par prasības nodrošināšanu, apķīlājot maksājumus, kas pienākas SIA /Nosaukums A/ no trešajām personām, tajā skaitā naudas līdzekļus kredītiestādēs un citās finanšu institūcijās. Tiesa nolēmusi nodrošināt prasību daļā par naudas līdzekļu piedziņu 4275,48 *euro* apmērā.

2015. gada 29. jūlijā atbildētājs vērsies tiesā ar pieteikumu par prasības nodrošinājuma atcelšanu.

SIA /Nosaukums A/ norāda, ka SIA "/Nosaukums/" apzināti maldina tiesu, skaidrojot nomas līguma 5.7. punktu, tādejādi cenšoties panākt SIA /Nosaukums A/ saimnieciskās darbības ierobežošanu, lai gala rezultātā iegūtu nekustamo īpašumu /adrese B/.

Līdzēji nekad nav vienojušies par SIA /Nosaukums A/ vai kādas citas personas aizliegumu tirgot ēkā alkoholiskos dzērienus un cigaretes, un nekad šāda vienošanās nav stājusies spēkā. No pievienotās Valsts zemes dienesta (VZD) Telpu grupas kadastrālās uzmērīšanas lietas (28.01.2015.) redzams, kāda ir ēkas /adrese/, kopēja platība - 562,3 m^2 , no kuras 19,1 m^2 ir tehniskas telpas, (atrodas apkures katls). Tādejādi saimnieciskās darbības veikšanai kopējā telpu platība ir 543,2 m^2 , no kuriem 412,7m^2 tika nodoti SIA "/Nosaukums/" nomas lietošanā ar 2013. gada 16. aprīļa nomas līgumu. Kopējā nodotā tirdzniecības zāles platība prasītājam bija 351,9 m^2 (neskaitot noliktavu, ofisu, citas palīgtelpas).

Atņemot no atlikušās daļas koplietošanas telpu, kas nodrošina klientu piekļuvi tirdzniecības zālēm 21,8 m^2, SIA /Nosaukums A/ lietošanā

palika telpas kopējā platībā 108,7 m^2 , no kuriem tirdzniecības zāles platība ir 83,1 m^2.

Neviens SIA /Nosaukums A/ pārstāvis nav komentējis, piekritis vai norādījis, ka turpmāk SIA /Nosaukums A/ netirgos alkoholiskos dzērienus un/vai cigaretes. Tieši otrādi, ilgstošajās līguma noslēgšanas sarunās tika norādīts, ka šāda veida preču tirdzniecība tiks turpināta. SIA /Nosaukums A/ neesot saprotams, kur un uz kāda pieņēmuma pamata tiek secināts, ka SIA /Nosaukums A/ jebkad būtu atteicies tirgot alkoholiskos dzērienus un cigaretes un būtu pārkāpis kādu konkurences aizliegumu.

Bez tam - 90% no visas tirdzniecības telpas, kurā SIA /Nosaukums A/ veic tirdzniecību, aizņem tikai rūpniecības preces, tostarp keramikas izstrādājumi, stikla izstrādājumi, drēbes, rotaļlietas, kas tiek bieži saiņotas arī kā dāvanas. Atlikušajos 10% telpas ir izvietoti ziedi tirdzniecībai, saldumi (tiek tirgoti arī konfekšu pušķi, ko darina veikalā uz vietas), ir arī alkoholiskie dzērieni, cigaretes. SIA /Nosaukums A/ netirgo ne maizi, ne piena produktus, ne gaļas produktus šajā veikalā, līdz ar to nekāda veidā nav uzskatāms par līdzvērtīgu un konkurējošu saimnieciskās darbības veicēju.

Vienošanās bijusi tieši par līdzvērtīgas koncepcijas tirdzniecības uzņēmuma darbības nevēlamību no prasītāja puses. To apliecina arī turpmākās piebildes par specializētu mazumtirdzniecības veicēju, kafejnīcas, dāvanu veikala izvietošanu, ka uz to nekādi ierobežojumi neattiecas. Un tieši šādu specializētu mazumtirdzniecības veidu realizē SIA /Nosaukums A/.

Par periodu 2014. gada 1. janvāris -2015. gada 31. decembris (13 mēneši) 1422,87x 13= 18497,31 *euro*. Savukārt par laika periodu - 01.02.2015.-10.02.2015 tikusi samaksāta nomas maksa 508,17 *euro*. Līdz ar to kopējais nomas maksājums, ko SIA "/Nosaukums/" ir veikusi SIA /Nosaukums A/ saistībā ar nomas līgumu un izsniegtiem rēķiniem, ir 28728.43 *euro*.

Pievienotās vērtības nodokļa likumā ir paredzēts, ka nomas darījumi ir ar PVN apliekami darījumi, savukārt, veicot rēķina apmaksu, kurā ir norādīts PVN, nodokļu maksātājs, kas ir šajā gadījuma prasītājs, izmantojot likumā iekļautās tiesības uz PVN priekšnodokļa atskaitīšanu un tādejādi samazina savu budžetā maksājamo PVN daļu.

PVN nekad nevar tik ieskaitīti nomas maksā, tas ir valstiski noteikts nodoklis. Tiesības attiecināt uz nomas maksu un prasīt samazinājumu 10 % apmērā prasītājam būtu tikai tad, ja tas iesniegtu apliecinājumu, ka tas nav konkrētos darījumus iekļāvis PVN priekšnodoklī. Līdz ar to arī aprēķini par samazināmo summu ir kļūdami.

Atbildētājs norāda, ka prasītājs nav iesniedzis nevienu rēķinu, ko SIA /Nosaukums A/ būtu izrakstījusi, kā nomas maksājumus par telpām saskaņā ar 16.04.2013. nomas līgumu par periodu pēc 2015. gada 11. februāra, jo šādu rēķinu nav un nomas līgums, sākot ar 2015. gada 11.februāri, ir vienpusēji izbeigts.

Ar Madonas rajona tiesas 2015.gada 1.oktobra spriedumu SIA "/Nosaukums/" prasība noraidīta pilnā apmērā, atceļot ar Madonas rajona tiesas 2015. gada 20. jūlija lēmumu piemēroto prasības nodrošinājumu.

Spriedums pamatots ar sekojošiem argumentiem.

[illegible] nomas līguma 5.7. punkta mērķis bija ierobežot savas darbības koncepcijā līdzīga mazumtirdzniecības veicēja tirdzniecības vietas izveidi SIA /Nosaukums A/ piederošajā nekustamajā īpašumā /adrese B/, jo divi savā koncepcijā un preču klāsta daudzveidībā līdzīgi uzņēmumi nespēs nopelnīt, darbojoties vienā nekustamajā īpašumā.

Spriedumā norādīts, ka uz šādu skaidrojumu, vadoties no CL 1504, 1505. panta, norāda arī nomas līguma 5.7. punkta pirmajā teikumā lietotais apzīmējums *"....nebūs iespējams telpas iznomāt līdzvērtīgam nomniekam plaša sortimenta pārtikas preču, t.sk. alkohola un tabakas izstrādājumu mazumtirdzniecība un konditorejas ierīkošana* ".

Pirmās instances tiesa uzskatīja, ka prasītājs un atbildētājs, noslēdzot nomas līgumu, bija stingri vienojusies tieši par konkurences ierobežošanu līdzvērtīgas saimnieciskās darbības veikšanā līdzvērtīgam nomniekam, nevis jebkāda veida tirdzniecības ierobežojumam ar pārtikas vai nepārtikas precēm, vai alkoholiskajiem, bezalkoholiskajiem dzērieniem.

Līguma 5.7. punkta izpratne ietvertais skaidrojums par "līdzvērtīgu nomnieku" satur apzīmējumu par nomnieku, kas nodarbojas ar "plaša sortimenta pārtikas preču tirdzniecību, tajā skaitā arī alkohola un tabakas izstrādājumu mazumtirdzniecība un konditorejas ierīkošana".

[illegible] Valsts zemes dienesta Telpu grupas kadastrālās uzmērīšanas lietas (28.01.2015.) redzams, ka ēkas /adrese/ kopējā platība sastāda- 562,3 m^2, no kuras 19,1 m^2 ir tehniskās telpas, kur atrodas apkures katls. Tādejādi saimnieciskās darbības veikšanai kopējā telpu platība ir 543,2 m^2, no kuriem 412,7 m^2 ir nodoti SIA "/Nosaukums/" nomas lietošanā ar 2013. gada 16. aprīļa nomas līgumu. Kopējā nodotā tirdzniecības zāles platība prasītājam ir 351,9 m^2 neskaitot noliktavu, ofisu, citas palīgtelpas. Atņemot no atlikušās daļas koplietošanas telpu, kas nodrošina klientu piekļuvi 2 tirdzniecības zālēm 21,8 m^2 , SIA /Nosaukums A/ lietošanā paliek telpas kopēja platība 108,7 m^2, no kuriem tirdzniecības zāles platība ir 83,1 m^2.

SIA /Nosaukums A/ pilnvarotā persona tiesas sēdē paskaidroja, ka 90% no visas tirdzniecības telpas, kurā SIA /Nosaukums A/ veic tirdzniecību, aizņem tikai rūpniecības preces, tostarp keramikas izstrādājumi, stikla izstrādājumi, drēbes, rotaļlietas, kas tiek bieži saiņotas arī kā dāvanas. Atlikušajos 10% telpas esot izvietoti ziedi tirdzniecībai, saldumi, esot arī alkoholiskie dzērieni, cigaretes. SIA/Nosaukums A/ netirgo ne maizi, ne piena produktus, ne gaļas produktus šajā veikalā, līdz ar to nekādā veidā nav uzskatāms par līdzvērtīgu un konkurējošu saimnieciskās darbības veicēju. Visticamāk SIA /Nosaukums A/ apgrozījums kopumā šajā veikalā neveido pat 5% no prasītāja apgrozījuma šajā ēkā. Līdzīga proporcija esot vērojama arī alkoholisko dzērienu pārdošanas apjomos, ko SIA /Nosaukums A/ arī gaidījis pie šāda nomas līguma slēgšanas.

[illegible] veidotu vairāk kā 5% no SIA "/Nosaukums/" un konkurētu ar prasītāju kā līdzvērtīgs konkurents. Tiesas rīcībā nav informācijas par SIA "/Nosaukums/" un SIA "/Nosaukums A/ apgrozījumu pēdējā gada laikā, lai varētu lemt par prasītāja apgrozījuma kritumu.

Konkurences jēdziens ir cieši saistīts ar uzņēmuma konkurences priekšrocību radīšanu. Konkurence ir ekonomiska sacensība starp diviem vai vairākiem tirgus dalībniekiem, kas sacenšas viena veida vai aizstājamu preču ražošanā vai realizācijā. Tā ir cīņa par pircēju, par noteicošo lomu tirgū vai kādā tirgus daļā. Konkurence ir brīva no administratīviem žņaugiem un detalizētiem priekšrakstiem, taču tā nedrīkst ignorēt valsts likumdošanu, obligātos valsts apstiprinātos noteikumus un likumus konkurences jomā.

Spriedumā norādīts, ka tiesas ieskatā konkurenci Latvijā regulē Konkurences likums nevis nomas līgums.

Lietā atrodas Latvijas Zvērinātu tiesu izpildītāju padomes atbilde SIA /Nosaukums A/ par Vidzemes apgabaltiesas iecirkņa Nr. 99 zvērinātas tiesu izpildītājas Valsts amatpersona rīcību. Atbildē sūdzības iesniedzējs tiek informēts, ka saskaņā ar tieslietu ministra aizvietotāja 2015. gada 7. maija lēmumu Vidzemes apgabaltiesas iecirkņa Nr. 99 zvērināta tiesu izpildītāja Valsts amatpersona ir atcelta no zvērināta tiesu izpildītāja amata. Par cik /pers. I/ ir atcelta no ieņemama amata, Latvijas Zvērinātu tiesu izpildītāju padome nevar izvērtēt viņas rīcību un lemt par disciplinārlietas ierosināšanu.

Tiesa norādījusi, ka par cik nav dota atbilde par Vidzemes apgabaltiesas iecirkņa Nr. 99 zvērinātas tiesu izpildītājas /pers. I/ rīcību, tiesa nevērtē kā pierādījumus 2013. gada 30.augusta, 2014. gada 19. decembra un 2015. gada 11.februārī veikto faktu fiksēšanu /adrese/,/jo kā paskaidroja atbildētāja pārstāve, faktu fiksēšana ir notikusi ar pārkāpumiem.

Pirmās instances tiesa uzskatīja, ka saskaņā ar Civilprocesa likuma 140. panta 6. daļas nosacījumiem ir atceļams Madonas rajona tiesas ar 2015. gada 20. jūlija lēmumu piemērotais prasības nodrošinājums par maksājumu apķīlāšanu, kas pienākas SIA /Nosaukums A/, reģ. Nr. /numurs/, no

trešajām personām, tajā skaitā naudas līdzekļus kredītiestādēs un citās finanšu institūcijās.

pjar sm MlraP arlotlsse:ltadg .512 mtbirps "AS/skusD/ azdlīnadis"saj icālqa .

Apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda, kas pārsūdz pirmās instances tiesas spriedumu pilnā apjomā un lūdz apelācijas instances tiesu apmierināt celto prasību.

Apelācijas sūdzība pamatota ar sekojošiem argumentiem.

Starp pusēm pastāv strīds par nomas līguma noteikuma tvērumu. Pēc atbildētāja viedokļa konkurences aizliegums aprobežojas ar gadījumu, kad prasītāja un atbildētāja (vai atbildētāja nomnieka) veikalos preču klāsts ir identisks vai vismaz būtiski sakrīt.

Lietā nepastāv strīds par to, ka atbildētājs tirgo savā veikalā plaša sortimenta alkoholiskos dzērienus (ap 100 dažādu ražotāju, marku un tilpuma pudeļu). Atbildētājs apgalvo, ka šāda konkurence nav aizliegta ar nomas līgumu, jo atbildētājs nepārdod savā veikalā citas preces, kas tiek piedāvātas prasītāja veikalā (piemēram, piena un gaļas produktus, maizi), t.i. daļējā konkurence netiekot aptverta ar nomas līguma 5.7. punktu. Prasītājs kategoriski iebilst pret šādu nomas līgumā ietvertā konkurences aizlieguma tulkošanu, jo tā nav savienojama ar līguma tekstu, nav loģiska un neatbilst faktiskajiem apstākļiem.

Pieturoties pie atbildētāja interpretācijas, būtu jānonāk pie absurda secinājuma, ka nomas līguma noteikums par konkurences aizliegumu nekad nav piemērojams, jo platības trūkuma dēļ atbildētājs nekad nevarēs konkurēt ar prasītāju visos preču segmentos. Taču šāds līguma tulkojums nonāktu pretrunā ar Civillikuma 1507. pantā nostiprinātu principu, saskaņā ar kuru tulkojumam, pēc kura darījums (vai tā noteikums) paliek spēkā, ir dodama priekšroka pret tādu tulkojumu, kuram ir otrādas sekas.

Nekad pirms tam (piemēram, sarakstē ar prasītāju) atbildētājs nav teicis, ka konkurences aizliegums esot vērsts pret telpu iznomāšanu prasītāja konkurentam ēkā, kas tiks uzcelta kaut kad nākotnē. Prasītājam bija labi zināms, ka otrās tikpat lielas ēkas uzcelšana nekustamajā īpašumā /adrese C/ nav iespējama. Prasītājs nav iesniedzis tiesai nevienu pierādījumu šādam apgalvojumam.

Apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda, ka nomas līguma 5.7. punkta teksts nesatur nevienu norādi uz šāda tulkojuma iespējamību. Šajā līguma noteikumā tiek runāts par konkurences aizliegšanu telpās, nepaskaidrojot, kas īsti ir domāts ar šo vārdu. Taču pietiek jau ar paviršu iepazīšanos ar līgumu, lai saprastu, ka vārds "telpas" attiecas uz esošo ēku, jo šī punkta sākumā tiek konstatēts, ka sakarā ar ēkas daļas iznomāšanu prasītājam telpu izmantošana līdzvērtīgai saimnieciskajai darbībai (plaša sortimenta pārtikas preču tirdzniecība) vairs nav iespējama.

Apelācijas sūdzības iesniedzējs uzskata, ka tikpat lielas otrās ēkas celtniecība nekustamajā īpašumā /adrese A/ nemaz nebūtu iespējama. Šī apgalvojuma pamatošanai apelācijas sūdzībā analizēta apbūvējamā laukuma situācija, iedzīvotāju skaits /pilsēta/, kā arī Atbildētājas mantiskais stāvoklis.

Apelācijas sūdzības iesniedzējs vērš uzmanību uz prasības pieteikumā minēto elektronisko saraksti starp prasītāju un atbildētāju (/pers. E/), kurai Madonas rajona tiesa vispār nav devusi savu vērtējumu. Atbildētājs nav apstrīdējis /pers. E/ sūtīto e-pastu īstumu. Tāpēc pirmās instances tiesai vajadzēja pievērst uzmanību tam, ka šajos sūtījumos /pers.E/ vairākkārtēji apliecināja prasītājam, ka atbildētājs nepārdos konkurējošas preces savā veikalā.

Norādīts, ka Nomas līguma 5.7. punkta daļa, kurā tiek runāts par līdzvērtīgas saimnieciskās darbības veikšanu ēkā, ir atzīstama par tumšu darījuma noteikumu Civillikuma 1506. panta izpratnē, līdz ar ko šī punkta daļa nav spēkā. No vienas puses, nomas līguma 5.7. punktā tiek konstatēts, ka ēkas atlikušo telpu izmantošana plaša sortimenta pārtikas preču tirdzniecībai nav iespējama. No otrās puses, nomas līgums aizliedz atbildētājam šādas līdzvērtīgas saimnieciskās darbības veikšanu, kas liecina par to, ka tomēr šāda rīcība ir iespējama. Attiecībā uz šo argumentu apelācijas sūdzībā norādīts uz konkurences aizliegumu, uz to, ka minētais punkts tika iekļauts līgumā tāpēc, lai atbildētājs neturpinātu pārtikas preču tirdzniecību otrā veikala telpās.

Apelācijas sūdzības iesniedzējs vērš uzmanību, ka Madonas rajona tiesa atteicās vērtēt prasītāja iesniegtos pierādījumus: zvērinātās tiesu izpildītājas Valsts amatpersona sastādītos aktus par alkoholisko dzērienu pārdošanu atbildētāja veikalā, jo faktu fiksēšana esot notikusi ar pārkāpumiem. Savā spriedumā pirmās instances tiesa nav precizējusi, kādi pārkāpumi bija par pamatu tam, lai noliegtu tiesu izpildītājas Valsts amatpersona aktiem pierādījuma spēku.

Madonas rajona tiesa uzlika prasītājam par pienākumu atlīdzināt atbildētājam tiesas izdevumus (valsts nodevu 71,14 euro apmērā un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 euro apmērā). Atbildētājs veica šos maksājumus par savu pieteikumu par prasības nodrošinājuma atcelšanu. Civilprocesa likums neparedz valsts nodevas vai ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksu par vēršanos tiesā ar šādu lūgumu. Tātad atbildētājs ir kļūdaini samaksājis valsts nodevu un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus. Tāpēc pirmās instances tiesai nebija pamata piedzīt šos maksājumus no prasītāja.

SIA "/Nosaukums/" par apelācijas sūdzību iesniegusi paskaidrojumus, kuros apelācijas sūdzību neatzīst par pamatotu. Paskaidro, ka SIA /Nosaukums A/ nepiekrīt Apelācijas sūdzībā izteiktajam, ka nepastāvot *"strīds par to, ka Atbildētājs tirgo savā veikalā plaša sortimenta alkoholiskos dzērienus (ap 100 dažādu ražotāju, marku un tilpuma pudeļu)"*.

SIA /Nosaukums A/ tiesas sēdē nenoliedza apstākli, ka veikalā /adrese/, /adrese/, tiek tirgoti alkoholiskie dzērieni, bet nevienā brīdī nav bijis jebkāds izvērtējums, cik un kāda veida, markas un tilpuma pudeles atrodas tirdzniecības plauktos. Minētās preces atrodas SIA /Nosaukums A/ tirdzniecības zāles vienā stūrī, kas aizņem mazāk kā 10% no kopējās tirdzniecības telpas.

Norādīts, ka SIA /Nosaukums A/ nevar piekrist Apelācijā ietvertajam tulkojumam, kas piemērojams attiecībā uz Nomas līguma 5.7.punktu. Savukārt izteikumi par to, ka uz SIA /Nosaukums A/ piederošā nekustamā īpašuma /adrese B/, nav iespējams izbūvēt ēkai papildus piebūvi, izbūvēt otro stāvu utt, vispār nav saprotami un ir tikai Apelācijas sūdzībā ietverta "prātula".

Atbildētājs uzskata, ka sākotnēji ir nepieciešams noskaidrot, kāda veida tieši ierobežojums ir ticis noteikts Nomas līguma 5.7.punktā, lai noskaidrotu, vai vispār ir konstatējami apstākļi, lai kāds no Līdzējiem atsauktos uz šo Nomas līguma punktu.

Atbildētājs norāda, ka slēdzot Nomas līgumu, nekad nav notikusi vienošanās par SIA /Nosaukums A/ vai kādas citas personas aizliegumu tirgot ēkā alkoholiskos dzērienus un cigaretes, un nekad šāda vienošanās nav stājusies spēkā. Šādu Nomas līguma 5.7.punkta interpretāciju, tulkojot šauri tikai vienu Līguma punkta teikuma skaidrojošās daļas četru vārdu salikumu, kas minēts iekavās, šobrīd vēlas "uzspiest" Prasītājs.

Nomas līguma 5.7.punkta mērķis bija ierobežot savas darbības koncepcijā līdzīga mazumtirdzniecības veicēja tirdzniecības vietas izveidi SIA /Nosaukums A/ piederošajā nekustamajā īpašumā /adrese B/, jo divi savā koncepcijā un preču klāsta daudzveidībā līdzīgi uzņēmumi nespēs nopelnīt, darbojoties vienā nekustamajā īpašumā. Uz šādu skaidrojumu, vadoties no CL 1504., 1505. panta, norāda arī Nomas līguma 5.7.punkta pirmajā teikumā lietotais apzīmējums *"....nebūs iespējams telpas iznomāt līdzvērtīgam Nomniekam (plaša sortimenta pārtikas preču t.sk._ alkohola un tabakas izstrādājumu mazumtirdzniecība un konditorejas ierīkošana)."* Prasītājs un Atbildētājs, noslēdzot Nomas līgumu, bija stingri vienojusies tieši par konkurences ierobežošanu *līdzvērtīgas saimnieciskās* darbības veikšanā līdzvērtīgam Nomniekam, nevis jebkāda veida tirdzniecības ierobežojumam ar pārtikas vai nepārtikas precēm, vai alkoholiskajiem, bezalkoholiskajiem dzērieniem. Līguma 5.7.punkta izpratnē ietvertais skaidrojums par "līdzvērtīgu Nomnieku" satur apzīmējumu par nomnieku, kas nodarbojas ar "plaša sortimenta pārtikas preču tirdzniecību, tajā skaitā arī alkohola un tabakas izstrādājumu mazumtirdzniecība un konditorejas ierīkošana". Tādejādi par līdzvērtīgu Nomnieku darījuma dalībnieki atzina tādu komersantu, kura darbībā ir konstatējamas šāda visu veidu produktu mazumtirdzniecība, tostarp - kopā ar plaša sortimenta pārtikas precēm tiek tirgoti arī alkoholiskie dzērieni un konditorejas izstrādājumi, vai darbības koncepcijā citās tirdzniecības vietās tiek ierīkota konditoreja. /adrese/, ne SIA /Nosaukums A/, ne

kāda cita trešā persona ar šāda veida tirdzniecību nenodarbojas.

Nomas līguma 5.7.punkts tika iekļauts nevis ar mērķi, lai panāktu aizliegumu, ka SIA /Nosaukums A/ vai kāda cita persona nevarētu tirgotu alkoholiskos dzērienus un cigaretes vispār, bet tam bija pavisam cits pamats, kas skaidri izriet gan no Līguma teksta vārdiskās nozīmes un citiem lietā konstatējamiem apstākļiem. Minētā līguma punkta pirmais teikums skan: *ņemot vēra Nekustamā īpašuma platību un Iznomātāja vēlmi saglabāt pēc iespējas daudzveidīgāku tirdzniecības veidu esamību Iznomātajā īpašumā, Iznomātājs apzinās un saprot, ka nebūs iespējams telpas iznomāt līdzvērtīgam Nomniekam.*

Telpās ar kopējo platību 83,1 m^2 (maksimāli iespējamā tirdzniecības zāles platība ir vairāk kā 4 reizes mazāka kā tā, kas bija nodota SIA "/Nosaukums/) ne SIA /Nosaukums A/, ne kāda cita trešā persona nevar izveidot līdzvērtīgu veikalu, kurā tiek tirgotas gan plaša sortimenta pārtikas preces (piena produkti, gaļas produkti, maize, bakalejas preces utt.) gan alkoholiskie dzērieni, gan cigaretes), gan ierīkota konditorejas ražošana, kā to sākotnēji bija iecerējis Prasītājs arī Objektā. Proti, iepriekš norādītais Nomas līguma 5.7.punkta teikums ir uz Nomas līguma parakstīšanas brīdi konstatējošs teikums par Objekta faktiskiem apstākļiem un to, kā šo situāciju vērtē abi Līdzēji.

Ja līdzēji būtu vienojušies par Nomas līguma 5.7.punktu tādā tvērumā, kā to norāda SIA "/Nosaukums/" savā apelācijas sūdzībā, tad Nomas līgums saturētu norādi par jebkāda veida tirdzniecības aizliegumu, pretējā gadījumā būtu atrunāta kārtība, kādā tiek paziņots par precēm, kuras tirgos Prasītājs.

Prasītāja pārstāvis nenoliedza to, ka kā specializēts veikals būtu arī Latvijas Balzāma veikals, kurā 90 % no visa preču klāsta veido tieši dažāda veida un stipruma dzērieni. Tāpat netiek apstrīdēts fakts, ka SIA /Nosaukums A/ veikalā vairāk kā 90% no tirdzniecības telpas aizņem tieši dažādas nepārtikas preces, bet pārējā daļā atrodas ziedi, dzērieni un iefasētas pārtikas preces, kur neatrodas pirmās nepieciešamības preces kā piena produkti, maize utml.

Norādīts, ka nekad, neviens SIA /Nosaukums A/ pārstāvis nav komentējis, piekritis vai norādījis, ka turpmāk SIA /Nosaukums A/ netirgos alkoholiskos dzērienus un/vai cigaretes. Tieši otrādi, ilgstošajās līguma noslēgšanas sarunās tika norādīts, ka šāda veida preču tirdzniecība tiks turpināta. Iznomātājs apņēmās līdz 2013. gada 15. jūnijam atteikties no akcizēto preču tirdzniecības licences Objekta telpās, nevis visā nekustamajā īpašumā. SIA "/Nosaukums/" sākotnēji vēlējās, lai vispār netiktu tirgoti alkoholiskie dzērieni šajā ēkā. Uz ko SIA /Nosaukums A/ kategoriski iebilda, un pārrunu rezultātā, pirms Nomas līguma gala redakcijas saskaņošanas, darījuma dalībnieki nevienojās tieši par līdzvērtīga nomnieka izpratni, kā to ir skaidrojis Atbildētājs.

Prasītājs nav iesniedzis pierādījumus, ka kopš 2013.gada 6.jūnija tam Objektā /adrese/, ir bijusi izsniegta licence akcizēto preču mazumtirdzniecībai, lai izteiktu apgalvojumus, ka kopš 2013.gada 6.jūnija tam ir tiesības uz samazināto nomas maksu.

Līdzēji bija vienojušies, ka tiesības uz samazinātu nomas maksu, kas ir par 10% mazāka, ir tikai tajā gadījumā, ja Iznomātājs pārkāpj aizliegumu neiznomāt vai kā citādi nenodot lietošanā trešajām personām telpas tādas saimnieciskās darbības veikšanai, kas tieši konkurētu ar Nomnieku. Minētais nomas maksas samazinājums tika paredzēts kā liegums gūt labumu no diviem nomniekiem nomas maksas veidā pilnā apmērā, ja tomēr Atbildētājs izbūvētu telpas, kas ļauj uzsākt tirdzniecību līdzvērtīgam saimnieciskās darbības veicējam, un šādas telpas tiktu arī nodotas trešajai personai nomā vai cita veida lietošanā.

Attiecībā par zaudējumu aprēķinu paskaidrojumos norādīts, ka tā kā Prasītājs nav pievienojis nekādus rēķinus saistībā ar maksājumiem, tikai maksājumu uzdevumus, nav saprotams, kādā veidā ir sasniegta it kā samaksātā nomas maksa 42754,84 *euro*.

Nomas līguma 4.1.punktā noteikts, ka nomas maksa ir 1000 LVL, kas saskaņā ar Eiro valūtas ieviešanas likumu atbilst 1422,87 *euro*.

Par 2013.gadu no 6.jūnija līdz 2013.gada 31.decembrim Prasītājs samaksāja nomas maksu Ls 6833,33 jeb 9 722,95 *euro*.

Par periodu no 2014.gada 1.janvāra -2015.gada 31.decembrim (13 mēneši) 1422,87x13= 18497,31 *euro*. Savukārt par laika periodu - 01.02.2015.-10.02.2015 tika samaksāta nomas maksa 508,17 *euro*. Līdz ar to kopējais nomas maksājums, ko SIA "/Nosaukums/" ir veikusi SIA /Nosaukums A/ saistībā ar Nomas līgumu un izsniegtiem rēķiniem ir 28'728¸43 *euro*.

Bez tam paskaidrojumos norādīts, ka Pievienotās vērtības nodokļa likumā ir paredzēts, ka nomas darījumi ir ar PVN apliekami darījumi. Savukārt - veicot rēķina apmaksu, kurā ir norādīts PVN, nodokļu maksātājs, kas ir šajā gadījumā Prasītājs, izmanto likumā iekļautās tiesības uz PVN priekšnodokļa atskaitīšanu un tādejādi samazina savu budžetā maksājamo PVN daļu. PVN nekad nevar tikt ieskaitīti nomas maksā.

Tiesas sēdē SIA "/Nosaukums/" pilnvarotais pārstāvis, zvērināts advokāts S. Rudāns uzturēja spēkā iesniegto apelācijas sūdzību un sniedza paskaidrojumus saskaņā ar tajā izteiktajiem argumentiem. Lūdza pilnībā apmierināt prasību. Paskaidroja, ka Nomas līguma 5.7. punkts ir attiecināms uz esošo ēku, jo jau slēdzot līgumu Prasītājam bijušas bažas, ka visas preces no lielā veikala Atbildētājs pārdos mazajā veikalā, tādā veidā radot konkurenci. Norādīja, ka minētā nomas līguma punkta tulkošanā jāvērtē abu pušu rīcība. Norādīja, ka maina viedokli attiecībā uz Nomas līgumā iekļauto jēdzienu "līdzvērtīga saimnieciska darbība", neuzskata to par tumšu darījumu, jo šo jēdzienu var tulkot kā "konkurējošu preču pārdošana". Norādīja, ka Nomas līguma 5.7. punkts ticis līgumā iekļauts Prasītāja interesēs un to tulkojot savādāk netiktu aizsargātas Prasītāja intereses. Attiecībā uz prasības summu, norādīja, ka nomas maksa ir konkrēts cipars, no kura arī pienākas atmaksa pie līguma pārkāpuma, sīkāk neanalizējot PVN likmes.

Atbildētāja SIA "/Nosaukums/" pārstāve zvērināta advokāte Valsts amatpersona-Strautmane apelācijas sūdzību neatzina par pamatotu, lūdza prasību noraidīt. Paskaidroja, ka uztura spēkā paskaidrojumos par apelācijas sūdzību izteiktos argumentus. Papildus norādīja, ka objektā, kur atrodas ēka ir iespējams izbūvēt gan jaunu ēku, gan piebūvi, gan arī šai pašai ēkai otro stāvu. Iznomātājs vēlējies, lai netiek veidotas jaunas tirdzniecības telpas. Par to liecinot līguma 5.7.punktā ietvertās ģenerālklauzulas-"līdzvērtīgs nomnieks", "līdzvērtīga saimnieciskā darbība". Atbildētājs nekad neesot veicis līdzvērtīgu saimniecisko darbību.

Motīvu daļa

Noklausoties lietas dalībnieku paskaidrojumus tiesas sēdē, novērtējot apelācijas sūdzībā izteiktos argumentus un tiesas sēdē pārbaudītos pierādījumus, tiesas kolēģija secina, ka prasība ir noraidāma.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmo daļu un 430.panta trešo daļu, apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā, un nepārbauda pirmās instances tiesas konstatētos faktus, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Savukārt Civilprocesa likuma 432.panta piektā daļa nosaka, ja tiesa izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šajā gadījumā šā likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Pārbaudījusi lietas materiālus un apsvērusi apelācijas sūdzībā norādītos argumentus, Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums prasības noraidīšanai ir pareizs un pilnībā pietiekams un Civillietu tiesu kolēģija pievienojas pirmās instances tiesas 2015.gada 1. oktobra sprieduma motivācijai, to neatkārtojot.

Attiecībā par apelācijas sūdzībā minētajiem argumentiem, tiesas kolēģija secina, ka tie jau ir bijuši izteikti pirmās instances tiesā un vērtēti

pirmās instances tiesas spriedumā, kam apgabaltiesa pievienojas.

Tiesas kolēģija secina, ka strīda izspriešanas pamatā ir Nomas līguma 5.7. punkta tulkošana.

Kā nepamatota vērtējama apelācijas sūdzībā minētā norāde par to, ka pirmās instances tiesa ir nepareizi tulkojusi Nomas līguma 5.7.punktu.

Minētā punkta pirmais teikums nosaka, ka *"Ņemot vērā Nekustamā īpašuma platību un Iznomātāja vēlmi saglabāt pēc iespējas daudzveidīgāku tirdzniecības veidu esamību Iznomātajā īpašumā, Iznomātājs apzinās un saprot, ka nebūs iespējams telpas iznomāt līdzvērtīgam Nomniekam (plaša sortimenta pārtikas preču, tsk alkohola un tabakas izstrādājumu mazumtirdzniecība un konditorejas ierīkošana)."*

Tiesas kolēģija pievienojas atbildētājas pārstāves paskaidrojumos minētajam, ka minētais teikums izsaka pušu redzējumu par esošo situāciju objektā, ka dažādu apsvērumu dēļ līdzvērtīga veikala izvietošana ēkā, kurā atrodas Prasītājam iznomātās telpas, nav iespējama. Minētajā teikumā ietverta arī iznomātāja vēlme saglabāt pēc iespējas daudzveidīgāku tirdzniecību ēkā.

Ar Nomas līguma nākošo teikumu Atbildētāja, kā iznomātājs ir uzņemies saistības: *"Iznomātājs apliecina un garantē, ka šī Līguma darbības laikā neveiks tādas darbības, kas mazinās daudzveidīgas tirdzniecības iespējamību nekustamajā īpašumā (...). Ar to Līdzēji saprot, ka Iznomātājs neveiks pats, kā arī neiznomās vai kā citādi nenodos lietošanā trešajām personām telpas tādas līdzvērtīgas saimnieciskās darbības veikšanai, ko tieši veic Nomnieks (plaša sortimenta pārtikas preču, tsk alkohola un tabakas izstrādājumu mazumtirdzniecība un konditorejas ražošanas ierīkošana). Minētais ierobežojums neattiecas uz specializēto mazumtirdzniecības objektu izvietošanu, kā arī kafejnīcu, ziedu un dāvanu veikala, utml. potenciālo nomnieku izvietošanu Nekustamā īpašumā."*

No minetā tiesas kolēģija secina, ka iznomātājs ir apņēmies pats neveikt līdzvērtīgu saimniecisku darbību un neiznomāt telpas citiem līdzvērtīgas saimnieciskās darbības veicējiem.

Attiecībā par to, ka Atbildētāja nav veikusi līdzvērtīgu saimniecisko darbību, tiesas kolēģija pievienojas pirmās instances tiesas spriedumā izdarītajiem secinājumiem.

Līguma tekstā minētais paskaidrojums- *plaša sortimenta pārtikas preču, tsk alkohola un tabakas izstrādājumu mazumtirdzniecība un konditorejas ražošanas ierīkošana,* tiesas kolēģijas ieskatā nav attiecināms uz alkohola tirdzniecību Atbildētāja veikalā, jo ņemot vērā tikai šo vienu preču grupu, nav pamata Atbildētājas veikalu atzīt par līdzvērtīgu Prasītāja veikalam. Kā redzams no lietas materiāliem, pārējo preču sortimentu, kura daudzums pēc Atbildētāja pārstāves paskaidrojumiem sastāda apmēram 90%, ko tiesas sēdē neapstrīdēja Prasītājas pārstāvis, veido dažādas rūpniecības preces. Kā redzams no lietā esošajiem attēliem (lietas 2.sējums 160.-163.lapa), tad veikalā redzamās rūpniecības preces atbilst Atbildētājas pārtstāves minētajam veikala raksturojumam- dāvanu veikals. Dāvanu veikals kā iespējamais specializētais veikals ir atrunāts līguma 5.7. punktā.

Arī no Nomas līguma 5.7.punktā minētajām šī punkta neizpildes sekām-*ja Iznomātājs pārkāpj šajā punktā noteikto aizliegumu neiznomāt vai kā citādi nenodot lietošanā trešajām personām telpas tādas saimnieciskās darbības veikšanai, kas tieši konkurētu ar Nomnieku, tad līdz pārkāpuma novēršanai Nomnieks maksā samazinātu Nomas maksu, kas ir par 10 procentiem mazāka*- secināms, ka minētajā punktā paredzētās sekas (sankcijas) nav attiecināmas uz Atbildētājas pašas saimniecisko darbību.

Atbilstoši Civillikuma 1404 pantam, būtiski ir noskaidrojot patieso darījuma dalībnieku mērķi un gribu Nomas līguma noslēgšanas brīdī.

Līdz ar to tiesas kolēģija pievienojas Atbildētāja paskaidrojumos sniegtajiem argumentiem attiecībā uz Nomas līguma 5.7. punkta tukošanu un Prasītāja argumentus šajā sakarā nevērtē kā nepamatotus.

Apelācijas sūdzībā minētā norāde par to, ka tikpat lielas otrās ēkas celtniecība nekustamajā īpašumā /adrese A/ nemaz nebūtu iespējama, tiesas kolēģijas ieskatā nav attiecināma uz strīda izspriešanu. Prasītāja minētos argumentus par Atbildētāja finansiālo stāvokli saistībā ar būvniecību tiesas kolēģija nevērtē kā attiecināmus uz lietu. Bez tam, apelācijas sūdzībā ir minēts Atbildētājas finansiālais stāvoklis uz 2014.gada 31.decembri, kas nav attiecināms uz Nomas līguma slēgšanas brīdi. Nav pamatoti arī pārējie argumenti šajā sakarā- par nepietiekamo platību, servitūtiem,u.c., jo Atbildētājas pārstāve tiesas sēdē norādīja, ka, saskaņā ar ēkas projektu, esošajai ēkai ir iespējams uzbūvēt otro stāvu.

Attiecībā uz apelācijas sūdzībā minēto argumentu, ka par prasības pieteikumā minēto elektronisko saraksti starp prasītāju un atbildētāju (/pers. E/) Madonas rajona tiesa vispār nav devusi savu vērtējumu, tiesas kolēģija norāda, ka izšķirot strīdu ir jāvērtē pušu starpā noslēgtā līguma teksts. /pers. E/ nav bijis Atbildētājas pārstāvis pie līguma noslēgšanas. Līdz ar to viņa izteikto viedokli e-pasta sarakstēs nevar attiecināt uz līgumā noteikto.

Tiesas kolēģija kā pamatotu vērtē pirmās instances tiesas secinājumu par to, kāpēc Madonas rajona tiesa atteicās vērtēt prasītāja iesniegtos zvērinātās tiesu izpildītājas Valsts amatpersona sastādītos aktus par alkoholisko dzērienu pārdošanu atbildētāja veikalā. Kā nepamatota vērtējama norāde apelācijas sūdzībā, ka spriedumā pirmās instances tiesa nav precizējusi, kādi pārkāpumi bija par pamatu tam, lai noliegtu tiesu izpildītājas Valsts amatpersona aktiem pierādījuma spēku, jo izskatāmajā lietā netiek vērtētas tiesu izpildītājas darbības. Bez tam uz norādītajiem tiesu izpildītājas Valsts amatpersona darbības trūkumiem savā iesniegumā ir norādījusi SIA "/Nosaukums A/" valdes locekle /pers. R/ iesniegumā Latvijas Zvērinātu tiesu izpildītāju padomei (lietas 2.sējums 77-78.lapa). Ņemot vērā, ka Latvijas Zvērinātu tiesu izpildītāju padome uz minēto iesniegumu nesniedza atbildi pēc būtības, t.i. neizvērtēja tiesu izpildītājas darbību likumību (lietas 2.sējums 80.lapa), tad pirmās instances tiesai minētos aktus nebija pamata vērtēt kā pierādījumus.

Bez tam Atbildētāja lietā nekad nav apstrīdējusi faktu, ka Atbildētājai piederošajā veikalā tiek tirgoti alkoholiskie dzērieni.

Līdz ar to tiesas kolēģija secina, ka prasība nav pamatota un ir noraidāma.

Kā daļēji pamatota vērtējama norāde apelācijas sūdzībā par to, ka Madonas rajona tiesa uzlika prasītājam par pienākumu atlīdzināt atbildētājam tiesas izdevumus (valsts nodevu 71,14 *euro* apmērā un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 *euro* apmērā), jo Civilprocesa likums neparedz valsts nodevas vai ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksu par vēršanos tiesā ar pieteikumu par prasības nodrošinājuma atcelšanu.

Tiesas kolēģija pievienojas apelācijas sūdzībā minētajam argumentam, ka atbildētājs ir kļūdaini samaksājis valsts nodevu 71,14 *euro* apmērā, jo Civilprocesa likuma 34.pantā nav noteikts, ka par šādu pieteikumu būtu maksājama valsts nodeva. Tiesas kolēģija nepiekrīt apelācijas sūdzībā minētajam, ka atbildētāja ir kļūdaini samaksājusi ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus. Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5. punkts nosaka, ka ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi ir ar tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu saistītie izdevumi. Savukārt Civilprocesa likuma 40.panta pirmā daļa nosaka, ka minētos izdevumus iemaksā tā puse, kura izteikusi attiecīgo lūgumu. Lietā nav strīda par to, ka minētā pieteikuma kopija ir tikusi sūtīta prasītājai, līdz ar to ir radušies izdevumi par pasta pakalpojumiem. Tāpēc pirmās instances tiesai bija pamats piedzīt šo maksājumu no Prasītājas Atbildētājas labā.

Pamatojoties uz iepriekš konstatēto, pirmās instances tiesas spriedums daļā ar kuru prasība izskatīta pēc būtības vērtējams kā pamatots un lietas apstākļiem atbilstošs un apelācijas sūdzība vērtējama kā nepamatota.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.pantu, no Prasītājas par labu valstij piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi- par pasta pakalpojumiem lietā apelācijas instancē 4,55 *euro*, ko pamato kancelejas izziņa par tiesas izdevumiem civillietā (lietas 2. sējums 2.lapa).

Atbilstoši Civilprocesa likuma 44.panta otrajai daļai, no Prasītājas par labu Atbildētājai piedzenami ar lietas vešanu saistītie izdevumi par advokāta palīdzību 242 *euro* apmērā (maksājuma uzdevums lietas 2.sējuma 227.lapā).

Atbilstoši Civilprocesa likuma 204.[1] panta pirmajai daļai, sprieduma rezolutīvajā daļā nosakāms sprieduma labprātīgas izpildes termiņš.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 432.pantu, Vidzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija

n o s p r i e d a :

SIA "Nosaukums/", reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, **prasību** pret SIA "/Nosaukums/", reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, par naudas piedziņu **pilnībā noraidīt.**

Atcelt ar Madonas rajona tiesas 2015. gada 20. jūlija lēmumu piemēroto prasības nodrošinājumu par maksājumu apķīlāšanu, kas pienākas SIA "/Nosaukums/", reģ. Nr. /reģistrācijas numurs/, no trešajām personām, tajā skaitā naudas līdzekļus kredītiestādēs un citās finanšu institūcijās 4243,15 *euro* apmērā.

Piedzīt no SIA "/Nosaukums/", reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, par labu SIA "/Nosaukums A/", reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, tiesāšanās izdevumus: ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 *euro*, un izdevumus par advokāta pakalpojumiem 242,- *euro*, kopsummā 246,70 *euro* (divi simti četrdesmit seši *euro* 70 centus).

Piedzīt no SIA "/Nosaukums/", reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,55 *euro* kas ieskaitāmi: saņēmējs Tiesu administrācija, Mūkusalas iela 41 b, Rīga, reģ. Nr. 90001672316, konta Nr. LV51TREL2190458019000, saņēmēja iestāde: valsts kase, BIC kods TRELLV22, iemaksas mērķis: 21499, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi civillietā Nr. C23063515.

Noteikt termiņu sprieduma labprātīgai izpildei daļā par tiesāšanās izdevumu piedziņu 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Minēto izdevumu samaksas gadījumā valsts labā- maksājumu apliecinošais dokuments iesniedzams Vidzemes apgabaltiesā minētajā termiņā.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Latvijas Republikas Augstākajā Tiesā 30 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas 2016.gada 4. marta, ja ir iemesli, kas minēti Civilprocesa likuma 451., 452.p.p.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja E. Sudāre

Tiesneses R. Liepiņa

Dz. Apine